

01 ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΑΠΝΕΥΣΤΪ

■ ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ
ΓΙΑΛΟΥΡΗ

Η Ελλάδα είναι ζάχαρη

Αs βάλουν πρόεδρο της δημοκρατίας απευθείας κάποιον από τους λαθρέμπορους και όχι τους υπαλλήλους τους, το πολιτικό προσωπικό δηλαδή που υποδύεται την κυβέρνηση διότι κυβέρνηση σε ένα προτεκτοράτο δεν υφίσταται, ένα μάτσο ορντινάντσες είναι των μαφιόζων και των ολιγαρχών, τα δικηγορικά γραφεία των οποίων τους γράφουν τα νομοσχέδια και τα στέλνουν με email σε αυτά τα τομάρια που ψηφίζουν λιγότεροι από τους μισούς Έλληνες και τα βάζουν σε μία Βουλή όπου κανείς αξιοπρεπής άνθρωπος δεν θα ήθελε να βρίσκεται, σε μία Βουλή που συγκαλύπτει εγκλήματα όπως αυτό των Τεμπών, όπως αυτό του Ιάσωνα, εκείνο το παιδί που το σκότωσε κάποιος ο οποίος δεν έχασε ούτε τον ύπνο του, ούτε το δίπλωμά του, όπως τα εγκλήματα των κουκουλοφόρων στην ακτοφυλακή που πετούν, πυροβολούν και τεμαχίζουν ανθρώπους, όπως τα εγκλήματα των μαστροπών, του θεοσεβούμενου Μίκου που σήκωνε εξαπτέρυγα βιάζε κι εξέδιδε ένα δωδεκάχρονο παιδί, πού είναι η λίστα μ' εκείνα τα τριακόσια άτομα, δεν την μάθαμε ποτέ, όπως τα εγκλήματα των συμμοριών της Greek Mafia εντός της αστυνομίας που προστατεύει όλους τους παραπάνω αλλά όχι τους πολίτες, αφού οι πολίτες αντιμετωπίζονται ως εν δυνάμει εχθροί του συστήματος το οποίο προστατεύουν με νύχια και με δόντια τα μαντρόσκυλα της αστυνομίας και της δημοσιογραφίας ενώ καταστρέφονται μέρα τη μέρα η υγεία, η παιδεία και ο διαβρωμένος θεσμός της δικαιοσύνης, πού θα πας χωρίς δικαιοσύνη, πού θα πας με τα αίσχη της συγκαλύψης των Τεμπών, τέτοια αίσχη μόνο στα δικαστήρια δωσίλογων μετά την κατοχή ξαναείδαμε με όλα τα τέρατα, όλους τους μαυραγορίτες, τους εκβιαστές, τους βασανιστές, με όλα τα τέρατα που σκότωναν κόσμο και τους άρπαζαν την περιουσία να απαλλάσσονται λόγω αμφιβολιών, να μην εμφανίζονται στις δίκες και να αξιοποιούνται από το αστικό ελληνικό κράτος πριν, κατά τη διάρκεια και μετά τον εμφύλιο, αυτοί οι ιδεολογικοί επίγονοι των δωσίλογων μόνο που τώρα δεν στρέφονται ενάντια στους κομμουνιστές στρέφονται εναντίων όλων εκτός κι αν ανήκεις κι εσύ στο ευρύ τους δίκτυο, αν «τα παίρνεις», διότι αν προσφέρει υπηρεσίες μπορείς μέχρι και πρόεδρος της δημοκρατίας να γίνεις, φτάνει να μην έχεις τσίπα, να είσαι ένα κάθαρμα του κοινού ποινικού δικαίου, και βλέπει κανείς πια πώς απροκάλυπτα, δικαιοσύνη, πολιτική, δημοσιογραφία με τα α.ρ.δ.-άκια τους, αστυνομία και μαφία είναι ένα πράγμα, όλοι τους «έχουν» όλους, ο ένας πιάνει τον άλλον από τ' @@, κι αν υπήρχε έστω κι ένα λεπτόνιο, ένα μποζόνιο, ή έστω ένα κουάρκ αξιοπρέπειας σ' εκείνον τον τύπο με φάτσα τερι-έ που τρώει από μικρό με χρυσά κουτάλια και υποδύεται τον πρωθυπουργό, θα έσωνε την αξιοπρέπεια μίας ολόκληρης χώρας με την παραδοχή ότι το τρένο μετέφερε κοντραμπάντο των λαθρεμπόρων, «Είσαι τρελός; Θα καταστρέψεις την οικογένεια για ένα κωλότρενο;» θα τον επανέφερε στην τάξη η εθνική τσατσά, αυτή και όλο το σινάφι των ακροδεξιών κι ακροκεντρών απάτριδων που ξεπουλούν τη χώρα, που χρηματοδοτούν γενοκτονίες, πολέμους, που ξεπουλούν τα πάντα για τα φράγκα, απατεώνες με τα χέρια βουτηγμένα στο αίμα, βαμπίρ που πίνουν ακόμη και το αίμα των εκατοντάδων χιλιάδων ακολούθων τους οι οποίοι τους το προσφέρουν απλόχερα και τους ψηφίζουν για να τσιμπολογούν και αυτοί τα ψίχουλα απ' ό,τι περισσεύει απ' αυτό το βουλευτικό και απηδαστικό φαγοπότι μίας δράκας καθαριμάτων.

Έφυγε ο Στέλιος Μανούσακας
(1940-2025)

Ο Στέλιος Μανούσακας, ιστορικό στέλεχος του μαρξιστικού-λενινιστικού κινήματος στην Ελλάδα, που διετέλεσε μέλος στις καθοδηγήσεις της ΟΜΛΕ και του ΚΚΕ(μ-λ) έως το 1982, έφυγε από τη ζωή στις 29/1/25 μετά από μακρόχρονη ταλαιπωρία της υγείας του τα τελευταία δύο χρόνια. Η απώλειά του αποτελεί σημαντική στιγμή για όσους βρέθηκαν στο πλευρό του και μοιράστηκαν τους ίδιους αγώνες και ιδανικά.

Εντάχθηκε στις γραμμές της ΕΔΑ και του ΚΚΕ από νεαρή ηλικία, δείχνοντας από νωρίς τη δέσμευσή του σε προοδευτικές και επαναστατικές ιδέες. Η δικτατορία του 1967 τον βρήκε φοιτητή στην Ιταλία, όπου για πάνω από μια δεκαετία δραστηριοποιήθηκε δυναμικά σε όλες τις μορφές οργάνωσης και αντίστασης των Ελλήνων αντιφασιστών. Εκεί, ανέπτυξε πολύτιμες επαφές με το διεθνές αριστερό κίνημα και συμμετείχε ενεργά στις αντιδικτατορικές κινητοποιήσεις, οργανώνοντας διαδηλώσεις και δράσεις ενημέρωσης για την κατάσταση στην Ελλάδα.

Έζησε από κοντά τη διάλυση και αποσύνθεση που προκάλεσε η συνθηκολόγα λογική της ΕΔΑ και του ενιαίου ΚΚΕ (μέχρι το 1968). Στο βιβλίο του «Contro Vento», περιγράφει με σαφήνεια τους λόγους που τον οδήγησαν σε ρήξη με αυτή τη γραμμή και πρακτική, καθώς και τις εσωτερικές διαμάχες που σημάδεψαν το αριστερό κίνημα εκείνη την περίοδο. Μέσα από τις προσωπικές του εμπειρίες, καταγράφει όχι μόνο την πολιτική διάσταση της σύγκρουσης, αλλά και τις συναισθηματικές και ηθικές προκλήσεις που αντιμετώπισαν οι αγωνιστές εκείνης της εποχής.

Η ιδιαίτερα σημαντική προσφορά έγκειται στο ρόλο που διαδραμάτισε στην ανάπτυξη ενός δυναμικού αντιφασιστικού και αντιιμπεριαλιστικού κινήματος Ελλήνων φοιτητών στην Ιταλία. Ως καθοδηγητής του ΑΜΕΕ (Αγωνιστικό Μέτωπο Ελλήνων Εξωτερικού) πρωτοστάτησε στην ανασύσταση μαζικών φοιτητικών συλλόγων, την εξουδετέρωση των χαφιέδικων μηχανισμών της Lega και την ένταξη εκατοντάδων νέων στο κίνημα. Οι προσπάθειές του δεν περιορίστηκαν μόνο στην οργανωτική δομή του κινήματος, αλλά επεκτάθηκαν και στην ιδεολογική κατάρτιση των νέων αγωνιστών, μέσα από συζητήσεις,

Ο Στέλιος Μανούσακας στην τελευταία δημόσια τοποθέτησή του κατά την παρουσίαση του βιβλίου του «Contro Vento», 2024

σεμινάρια και τη διάδοση σημαντικών θεωρητικών κειμένων. Παράλληλα, συνέβαλε στη διάδοση των απόψεων της Αναγέννησης και της ΟΜΛΕ, μέσω του περιοδικού «Δαϊκός Δρόμος» και της εφημερίδας «Δαϊκή Ενότητα». Διατηρούσε στενούς δεσμούς με το ιταλικό αριστερό και κομμουνιστικό κίνημα και ιδιαίτερα με την ιταλική εξωκοινοβουλευτική αριστερά και είχε την εκτίμηση πολλών στελεχών της. Ήταν ένας άνθρωπος με βαθιά πολιτική σκέψη, αλλά και μεθοδικότητα στην οργάνωση, στοιχεία που τον καθιστούσαν πολύτιμο συνεργάτη και ηγέτη. Διακρινόταν για την οξυδέρκεια, την αποφασιστικότητα, την τιμιότητα και την αφοσίωσή του στον αγώνα. Αυτές οι αρετές του δεν περιορίζονταν μόνο στη δημόσια σφαίρα, αλλά και στις προσωπικές του σχέσεις, όπου ήταν γνωστός για την ανιδιοτέλεια και τη στήριξή του στους συντρόφους του. Μετά τη Μεταπολίτευση, συμμετείχε στις καθοδηγήσεις της ΟΜΛΕ και του ΚΚΕ(μ-λ) και δραστηριοποιήθηκε στις διεθνείς σχέσεις με οργανώσεις, κόμματα και κινήματα σε όλο τον κόσμο. Ήταν εξαιρετικά ενημερωμένος, προσεκτικός στις εκτιμήσεις του και παρέμεινε αταλάντευτος στις ιδέες του, παρά τις κρίσεις και διασπάσεις που ακολούθησαν.

Στο βιβλίο του, «Contro Vento: Μνήμες από τον αντιδικτατορικό αγώνα 1967-1974 στην Ιταλία» (εκδόσεις Ψιμίθι, Νοέμβριος 2023), καταγράφει την ιστορία ενός από τα σημαντικότερα μαζικά κινήματα Ελλήνων

αντιφασιστών στο εξωτερικό. Μέσα από αυτό, αναδεικνύεται το βάθος της ενασχόλησής του με την ιστορική τεκμηρίωση και η ανιδιοτέλεια με την οποία υπηρέτησε το κίνημα. Το έργο αυτό αποτελεί πολύτιμη πηγή για τη μελέτη της ελληνικής αντιδικτατορικής δράσης στο εξωτερικό και αναδεικνύει την ακούραστη προσπάθειά του για τη διάσωση και προβολή αυτής της ιστορίας.

Αυτό που συχνά παραλείπεται ή αποσιωπάται από όσους αναφέρονται στο αριστερό και κομμουνιστικό κίνημα της χώρας είναι το ρεύμα που υπηρέτησε ο Στέλιος Μανούσακας. Ο ίδιος ποτέ δεν απαρνήθηκε ή αναθεώρησε τις επιλογές του, ούτε λοξοδρόμησε προς άλλους οργανισμούς (ΠΑΣΟΚ, ΚΚΕ) μετά τη διάλυση του ρεύματος αυτού. Κράτησε επαφές και είχε συνεργασίες με ό,τι τμήματα συνέχισαν πάνω στις ράγες που είχε θέσει το ρεύμα αυτό.

Όσοι τον γνώρισαν, συνεργάστηκαν ή βρέθηκαν δίπλα του, θυμούνται την ακεραιότητά του και την προσήλωσή του στα ιδανικά του. Το ήθος και η πολιτική του στάση θα συνεχίσουν να εμπνέουν τις νεότερες γενιές αγωνιστών, καθώς ο αγώνας για έναν καλύτερο κόσμο παραμένει πάντα επίκαιρος.

Στη σύντροφό του Σοφία, στους συγγενείς και φίλους του, εκφράζουμε τα ειλικρινή μας συλλυπητήρια.

Η ζωή συνεχίζεται με όσα υπάρχουν και με όσα λείπουν.

Ρούντι Πινάλντι